

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl samosoudcem Mgr. Martinem Trepkou ve věci

žalobce: **RETOMA s.r.o.**, IČO 27738701
sídlem Sudomírky 1105, 698 01 Veselí nad Moravou
zastoupený advokátkou Mgr. Soňou Bernardovou
sídlem Koliště 55, 602 00 Brno

proti

žalovanému: **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti**, IČO 00025429
sídlem Vyšehradská 16, 120 00 Praha 2

o zaplacení 144 000 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku 12 325 Kč s úrokem z prodlení ve výši 10 % ročně z částek
110 200 Kč od 18. 7. 2019 do 11. 12. 2019,
12 325 Kč od 12. 12. 2019 zaplacení,
to vše do patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žaloba se v části, ve které žalobce požadoval zaplacení částky 33 800 Kč s úrokem z prodlení ve výši 10 % ročně z částek
144 000 Kč za den 17. 7. 2019,
33 800 Kč od 18. 7. 2019 do zaplacení,
zamítá.

III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 14 342 Kč, a to do patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Soni Bernardové, advokátky, sídlem Koliště 55, 602 00 Brno.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou došlou soudu dne 4. 9. 2019, ve znění pozdějšího rozšíření, domáhal na žalovaném zaplacení částky 144 000 Kč s příslušenstvím jako náhrady nemajetkové újmy způsobené nesprávným úředním postupem spočívajícím v nepřiměřené délce řízení vedeného u Krajského soudu v Brně (dále jen „KS Brno“) pod sp. zn. [REDAKCE] (dále též jako „posuzované řízení“).
2. Žalobce uvedl, že se žalobou podanou u KS Brno dne 16. 6. 2010 domáhal na společnosti KAROSERIA a.s. (dále jen „KAROSERIA“) zaplacení částky 196 800 Kč s příslušenstvím. KS Brno rozhodl ve věci platebním rozkazem č. j. [REDAKCE] kterým žalobě vyhověl a uložil společnosti KAROSERIA zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 57 512 Kč. Proti platebnímu rozkazu byl společností KAROSERIA podán dne 18. 10. 2010 včasný odpor. KS Brno následně ve věci nařídil jednání na den 4. 5. 2012, tj. po více než jednom roce od podání odporu. Další jednání bylo nařízeno na den 6. 11. 2012, dne 18. 10. 2012 však byl žalobce soudem vyrozuměn, že se jednání konat nebude. V pořadí druhé jednání pak bylo nařízeno až na den 31. 1. 2017, tedy po více než čtyřech letech, v průběhu kterých byl soud zcela nečinný. Navíc pak i toto jednání se z důvodu nemoci soudce nekonalo, nový termín byl stanoven na den 5. 9. 2017. Poslední jednání v předmětné věci se konalo dne 19. 6. 2018, při kterém KS Brno rozhodl rozsudkem, kterým bylo žalobě vyhověno. Posuzované řízení tedy trvalo více než 8 let, což je dle žalobce doba zjevně nepřiměřená. Délku řízení přitom nelze přičítat k tíži žalobce, který se o nepřiměřenou délku soudního řízení nijak nezasloužil, ani k ní nijak nepřispěl. Nejednalo se po stránce skutkové či důkazní o nikterak extrémně složitou kauzu, navíc je očividné, že v období od 17. 10. 2012 do 13. 12. 2016 byl KS Brno bez jakéhokoliv odůvodnění zcela nečinný. V posuzovaném řízení tedy došlo k nesprávnému úřednímu postupu, v důsledku kterého vznikla žalobci nemajetková újma, kterou požadoval nahradit v penězích, když pouhé konstatování porušení práva není dostačující. S odvoláním na judikaturu Nejvyššího soudu ČR (dále jen „NSČR“) pak žalobce požadoval částku 144 000 Kč. Požadavek na zaplacení této částky žalobce uplatnil u žalovaného podáním ze dne 17. 1. 2019, žalovaný však na tento požadavek dosud nijak nereagoval. Podanou žalobou se tak žalobce domáhal zaplacení částky 144 000 Kč.
3. Žalovaný žalobou uplatněný nárok neuznal a navrhl zamítnutí žaloby. Žalovaný potvrdil, že u něho žalobce uplatnil předmětný nárok dne 17. 1. 2019. Žádosti bylo částečně vyhověno a žalobci bylo poskytnuto přiměřené zadostiučinění v celkové výši 97 875 Kč. Po stručné rekapitulaci průběhu posuzovaného řízení žalovaný uvedl, že celková délka posuzovaného řízení činila 8 let a 4 měsíce, věc byla vedena pouze na jednom stupni soudní soustavy, přičemž nalézací soud rozhodoval meritorně 2x. Věc vykazovala jistou míru zejména skutkové složitosti, soud prováděl listinné dokazování, byl vypracován znalecký posudek z oboru strojírenství všeobecné – autoopravárenství a technický stav motorových vozidel. Význam řízení pro žalobce byl žalovaným shledán jako zcela standardní, klasické spory o peněžité plnění mezi dvěma právními osobami nepatří automaticky mezi řízení se zvýšeným významem, jimiž jsou dle ustálené judikatury ESLP např. řízení trestní, opatrovnická, řízení ve věcech náhrady škody na životě či na zdraví, pracovníprávní spory. Žalobce se svým chováním na délce řízení nijak nepodílel. V průběhu řízení došlo k výraznému průtahy na straně soudu v období od října 2012 do prosince 2016, když dne 15. 10. 2012 právní zástupce žalobce požádal soud o odročení jednání nařízeného na den 6. 11. 2012 z důvodu kolize, jednání tak bylo soudem odvoláno s tím, že až dne 13. 12. 2016 bylo nařízeno jednání na 31. 1. 2017. Celková délka řízení tak byla shledána nepřiměřenou, a v posuzovaném řízení tedy došlo k nesprávnému úřednímu postupu. Žalobci proto bylo přiznáno zadostiučinění v penězích v celkové výši 97 875 Kč, při jehož

stanovení dospěl žalovaný nejprve k základní částce 108 750 Kč s tím, že za 1 rok řízení náleží částka 15 000 Kč, přičemž za první dva roky náleží částka v poloviční výši. Tato základní částka pak byla snížena o 20 % s ohledem na skutkovou složitost řízení a naopak zvýšena o 10 % z důvodu výraznějších průtahů. Žalovaný má za to, že přiznané zadostiučinění je přiměřené a není důvod pro jeho navýšení.

4. V podání došlém soudu dne 3. 1. 2020 žalobce potvrdil, že mu bylo ze strany žalovaného poskytnuto avizované plnění, když dne 11. 12. 2019 obdržel od žalovaného poštovní poukázku na částku 97 875 Kč. V požadavku na zaplacení částky 97 875 Kč tak vzal žalobce svou žalobu částečně zpět a ve zbytku na ní setrval.
5. Dalším podáním došlým soudu dne 15. 1. 2020 pak žalobce svou žalobu změnil, resp. rozšířil o požadavky na zaplacení úroku z prodlení ve výši 10 % ročně z částky 144 000 Kč za dobu od 17. 7. 2019 do 11. 12. 2019 a z částky 46 125 Kč za dobu od 12. 12. 2019 do zaplacení.
6. Řízení bylo v rozsahu zpětvzetí žaloby zastaveno a změna žaloby byla připuštěna usnesením ze dne 15. 1. 2020, č. j. 11 C 95/2019-43.
7. V posledně uvedeném podání žalobce současně k obraně žalovaného uvedl, že se s jím provedenou kalkulací neztotožňuje. Tvrzení žalovaného, že meritum předmětného sporu bylo skutkově složité, je liché. Meritum sporu leželo v posouzení práv z vadného plnění z kupní smlouvy. Žalobce je na rozdíl od žalovaného přesvědčen, že posuzované řízení není možné za skutkově výjimečně složité považovat, jelikož se v tomto jednalo o rozsahem a intenzitou běžné skutkové a právní posouzení. V řízení především nefigurovalo větší množství stran, absentovalo větší množství uplatněných nároků, nadměrné množství důkazů, ani v tomto nebyla dána přítomnost mezinárodního prvku. Dle žalobce tak není možné uzavřít, že by předmětné řízení bylo skutkově nebo právně složité. Tím spíše, když se jedná o pouhé abstraktní, ničím neodůvodněné, tvrzení žalovaného. Z uvedeného důvodu se žalobce s kalkulací žalovaného nemůže ztotožnit. Žalovaný připouští průtahy v řízení, tyto však marginalizuje, a naopak vyzdvihuje ničím nepodloženou skutkovou složitost řízení. K vyřešení předmětného sporu bylo ostatně nutné provést pouze 4 soudní jednání. Zásadní příčinou nepřiměřené délky řízení nebyla jeho složitost, nýbrž principiálně zcela nedůvodná prodleva mezi prvním jednáním ve věci konaným dne 4. 5. 2012 a jednáním druhým konaným až dne 18. 4. 2017. Druhé jednání ve věci tedy bez jakýchkoliv ospravedlnitelných důvodů proběhlo až po bez mála pěti letech po jednání prvním. Žalobce proto na rozdíl od žalovaného vycházel z částky 20 000 Kč za první dva roky a dále každý rok řízení. Pokud tedy posuzované řízení trvalo 8 let a 4 měsíce, stanovil žalobce odpovídající částku zadostiučinění na 144 000 Kč jako $20\,000\text{ Kč} \cdot 7$ za 8 let a 4 000 Kč za 4 měsíce, kdy na poskytnutí takového celkového zadostiučinění nadále trvá.
8. Soud postupoval dle § 115a o. s. ř. a k projednání věci samé nenařizoval jednání, neboť ve věci bylo možné rozhodnout jen na základě účastníky předložených listinných důkazů a účastníci s rozhodnutím věci bez nařízení jednání souhlasili.
9. Na základě účastníky předložených listinných důkazů učinil soud následující skutková zjištění:
10. Žalobou došlou KS Brno dne 23. 6. 2010 se žalobce domáhal na společnosti KAROSERIA zaplacení částky 196 800 Kč se zákonným úrokem z prodlení od 7. 4. 2010 do zaplacení jako vrácení kupní ceny zaplacené žalobcem za koupi nákladního vozidla poté, co žalobce od smlouvy odstoupil pro skrytou vadu vozidla (vnitřní koroze motoru). Existenci vady žalobce dokládal znaleckým posudkem, který si pro tento účel nechal zpracovat. Usneseními ze dne 13. 9. 2010 soud vyzval žalobce k zaplacení soudního poplatku ze žaloby a k opravě žaloby ve výši úroku z prodlení, obojí ve lhůtě 10 dnů. Soudní poplatek byl zaplacen dne 23. 9. 2010, oprava žaloby došla soudu dne 27. 9. 2010. Dne 4. 10. 2010 rozhodl soud platebním rozkazem, kterým žalobě vyhověl a uložil společnosti KAROSERIA zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 57 512 Kč. Dne 20. 10. 2010 došel soudu včasný odpor proti platebnímu rozkazu, ve kterém

společnost KAROSERIA sporovala existenci vady v době prodeje a sporovala věrohodnost předloženého posudku, který nebyl zpracován po prohlídce vozidla. Pro případ existence vady pak namítala, že vada nebyla vytčena včas. Odpor byl dne 5. 11. 2010 zaslán žalobci. Podáním došlým soudu dne 3. 12. 2010 společnost KAROSERIA navrhovala zpracování posudku soudem ustanoveným znalcem. Dne 12. 3. 2012 bylo nařízeno ústní jednání na den 4. 5. 2012. Při jednání konaném dne 4. 5. 2012 bylo zahájeno projednání věci, ze strany soudu bylo konstatováno, že bude zpracován znalecký posudek, po poučení o koncentraci řízení byla účastníkům poskytnuta lhůta pro doplňování tvrzení a návrhů důkazů do 31. 5. 2012 s tím, že účastníci mají předložit i otázky pro znalce, a jednání bylo odročeno na neurčito. Doplnění žalobce, obsahující podrobnější argumentaci ve vztahu k vadě na vozidle a její skryté povaze, návrhy výslechu svědků a návrhy otázek pro znalce, došlo soudu dne 30. 5. 2012. Doplnění společnosti KAROSERIA, obsahující zejména podrobnější argumentaci ve vztahu ke včasnosti oznámení vady a řádnosti odstoupení od smlouvy a návrhy otázek pro znalce, došlo soudu dne 31. 5. 2012. Dne 3. 10. 2012 bylo nařízeno ústní jednání na den 6. 11. 2012 a byl předvolán jeden ze žalobcem navržených svědků. K žádosti zástupce žalobce odůvodněné kolizí jednání bylo ústní jednání dne 17. 10. 2012 zrušeno, téhož dne došla soudu reakce společnosti KAROSERIA na doplněná tvrzení žalobce. Dne 13. 12. 2016 bylo nařízeno ústní jednání na den 31. 1. 2017 a byl znovu předvoláván žalobcem navržený svědek. Dne 19. 1. 2017 bylo jednání pro nemoc soudce odvoláno a dne 14. 2. 2017 bylo nařízeno na den 18. 4. 2017, znovu byl předvoláván svědek. Ústní jednání dne 18. 4. 2017 neproběhlo, když těsně před jednáním požádal zástupce společnosti KAROSERIA o odročení z důvodu náhlého onemocnění, svědek se nedostavil z důvodu nevykázaného doručení. Jednání bylo odročeno na neurčito. Dne 12. 5. 2017 bylo nařízeno ústní jednání na den 5. 9. 2017, opět byl předvoláván svědek. Při jednání konaném dne 5. 9. 2017 bylo provedeno dokazování do té doby předloženými listinami, svědek, který byl obeslán na stále stejnou adresu, na které se mu nikdy nepodařilo doručit, se nedostavil. Žalobce navrhoval vyslechnout svého jednatele, dva pracovníky společnosti KAROSERIA, předchozího vlastníka vozidla a zpracovatele žalobcem předloženého znaleckého posudku. Společnosti KAROSERIA bylo soudem uloženo předložit do 10. 9. 2017 doklady týkající se předchozího vlastnictví či držení vozidla a kontakty na její zaměstnance a předchozího vlastníka vozidla navržené k výslechu. Jednání bylo odročeno na neurčito. Dne 5. 9. 2017 došlo soudu podání žalobce, kterým předkládal kopii listiny předložené při předchozím jednání jen v originálu a dále navrhoval zjistit u zaměstnavatele kontaktní údaje svědka, kterého se opakovaně nepodařilo obeslat. Požadované doplnění od společnosti KAROSERIA došlo soudu dne 7. 9. 2017. Usnesením ze dne 13. 10. 2017 byl ustanoven znalec z oboru strojírenství všeobecné – autoopravárenství a technický stav motorových vozidel, kterému bylo uloženo podat posudek písemně do 60 dnů od právní moci usnesení. Právní moci usnesení nabylo dne 22. 11. 2017 a spis byl znalci předán dne 23. 11. 2017. Posudek došel soudu dne 2. 1. 2018 a dne 24. 1. 2018 byl zaslán účastníkům. Usnesením ze dne 25. 1. 2018 bylo rozhodnuto o znalečném, usnesení nabylo právní moci dne 24. 2. 2018 a k pokynu ze dne 1. 3. 2018 bylo znalečné proplaceno. Dne 12. 3. 2018 došlo soudu vyjádření společnosti KAROSERIA, kterým obsáhle polemizovala se závěry znaleckého posudku a uzavírala, že se žalobci nepodařilo prokázat, ani co bylo příčinou poškození motoru, ani že taková vada existovala v době prodeje vozidla žalobci. Dne 17. 4. 2018 bylo nařízeno ústní jednání na den 19. 6. 2018, ke kterému byl předvoláván též znalec. Dne 16. 5. 2018 došlo soudu stanovisko znalce k vyjádření společnosti KAROSERIA. Dne 18. 6. 2018 došlo soudu vyjádření žalobce ke znaleckému posudku a k vyjádření společnosti KAROSERIA. Při jednání konaném dne 19. 6. 2018 byl proveden důkaz znaleckým posudkem a byl vyslechnut znalec, který jednoznačně konstatoval, že k poškození motoru došlo v důsledku zanesení motoru prachovými částicemi, k čemuž docházelo po delší dobu. Dále bylo provedeno dokazování v mezidobí založenými listinami a vyjádřením jiného znalce, předloženým při jednání společností KAROSERIA, který se vyjádřil k posudku zpracovanému soudem ustanoveným znalcem a docházel k závěru, že jedinou možnou příčinou poškození motoru byl nedostatek oleje.

Společnost KAROSERIA pak navrhovala zpracování revizního znaleckého posudku. Další důkazní návrhy byly zamítnuty a po přednesu závěrečných návrhů byl vyhlášen rozsudek, kterým bylo žalobě v celém rozsahu vyhověno a společnosti KAROSERIA uloženo zaplatit náhradu nákladů řízení žalobci v celkové výši 108 929 Kč a státu ve výši 13 134 Kč. Dne 18. 7. 2018 byla prodloužena lhůta pro vypravení rozsudku do 14. 9. 2018. Písemné vyhotovení rozsudku bylo vypraveno dne 13. 9. 2018 a rozsudek nabyl právní moci dne 2. 10. 2018 (*zjištěno ze spisu KS Brno sp. zn. [REDACTED]*).

11. Žádostí ze dne 17. 1. 2019, došlou žalovanému téhož dne, uplatnil žalobce u žalovaného z důvodů následně uvedených v podané žalobě požadavek na zaplacení částky 144 000 Kč jako náhrady nemajetkové újmy způsobené nepřiměřenou délkou posuzovaného řízení. Žalovaný ve stanovisku ze dne 4. 12. 2019 z důvodů následně uvedených ve vyjádření k žalobě uznal, že v posuzovaném řízení došlo k nesprávnému úřednímu postupu v podobě nepřiměřené délky řízení, a přiznal žalobci zadostiučinění v částce 97 875 Kč, která bude žalobci poukázána prostřednictvím poskytovatele poštovních služeb na adresu sídla žalobce (*zjištěno ze žádosti včetně doručeky, stanoviska*).
12. Částka 97 875 Kč byla žalobci zaplacená dne 11. 12. 2019 (*zjištěno ze shodných tvrzení účastníků o zaplacení této částky a nespоровaného tvrzení žalobce o datu zaplacení*).
13. Takto zjištěný skutkový stav soud posoudil dle následujících ustanovení právních předpisů:
14. Dle § 5 zákona 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „OdpŠk“), stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, nebo nesprávným úředním postupem.
15. Dle §§ 14, 15 OdpŠk se nárok na náhradu škody se uplatňuje u úřadu uvedeného v § 6, uplatnění nároku na náhradu škody podle tohoto zákona je podmínkou pro případné uplatnění nároku na náhradu škody u soudu. Domáhat se náhrady škody u soudu může poškozený pouze tehdy, pokud do šesti měsíců ode dne uplatnění nebyl jeho nárok plně uspokojen.
16. Žalobce splnil podmínku pro soudní uplatnění nároku na náhradu nemajetkové újmy způsobené nezákonným rozhodnutím či nesprávným úředním postupem, představovanou předběžným uplatněním nároku u příslušného orgánu.
17. Dle § 13 OdpŠk odpovídá stát za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Právo na náhradu škody má ten, jemuž byla nesprávným úředním postupem způsobena škoda.
18. Dle § 31a OdpŠk se bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Zadostiučinění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. V případech, kdy nemajetková újma vznikla nesprávným úředním postupem podle § 13 odst. 1 věty druhé a třetí nebo § 22 odst. 1 věty druhé a třetí, přihlédne se při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění rovněž ke konkrétním okolnostem případu, zejména k
 - a) celkové délce řízení,

- b) složitosti řízení,
 - c) jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům v řízení, a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobilých odstranit průtahy v řízení,
 - d) postupu orgánů veřejné moci během řízení a
 - e) významu předmětu řízení pro poškozeného.
19. Posuzované řízení bylo zahájeno dne 23. 6. 2010 a skončilo právní mocí rozsudku KS Brno dne 2. 10. 2018. Trvalo tedy celkem 8 let a 3 celé měsíce, resp. 99 celých měsíců.
20. Pokud jde o jednotlivá kritéria rozhodná pro posuzování délky řízení, bylo posuzované řízení po skutkové stránce složitější, když bylo nutné zjistit povahu a příčinu vzniku závady na vozidle. To se pak promítlo i do složitosti procesní, když ve věci musel být zpracován znalecký posudek a znalec vyslechnut. K procesní složitosti je nutno přičíst též skutečnost, že ústní jednání dne 18. 4. 2017 neproběhlo, když těsně před jednáním požádal zástupce společnosti KAROSERIA o odročení z důvodu náhlého onemocnění, a dne 12. 5. 2017 pak bylo jednání nařízeno na den 5. 9. 2017. Ve věci samé rozhodoval pouze KS Brno, a to nejprve platebním rozkazem a poté 1x rozsudkem. Vedle rozhodování ve věci samé KS Brno též vyzýval k zaplacení soudního poplatku a k opravě žaloby, ustanovoval znalce a rozhodoval o znalečném. Z hlediska právního se ve věci nejednalo o nic složitého. Šlo o klasické vrácení kupní ceny po odstoupení od kupní smlouvy pro vady, kde se tradičně (stejně jako v posuzovaném řízení) soustředí složitost věci do otázek skutkových, nikoliv právních.
21. Pokud jde o postup orgánů veřejné moci (soudu), je nutno konstatovat, že řízení bylo zatíženo několika obdobími nedůvodné nečinnosti. Již na samém počátku řízení byl první úkon ve věci učiněn až po necelých třech měsících od podání žaloby. Dne 3. 12. 2010 došlo soudu doplňující vyjádření společnosti KAROSERIA a až dne 12. 3. 2012 bylo nařízeno ústní jednání na den 4. 5. 2012. V uvedené prodlevě v délce 15 měsíců lze spatřovat průtah cca 12 měsíců. Dne 31. 5. 2012 došlo soudu doplnění společnosti KAROSERIA a až dne 3. 10. 2012, tj. za více než 4 měsíce, bylo nařízeno ústní jednání na den 6. 11. 2012, v čemž lze opět spatřovat průtah cca 1 měsíc. Nejzávažnější průtah v řízení však nastal poté, co bylo dne 17. 10. 2012 zrušeno nařízené ústní jednání pro kolizi zástupce žalobce a až dne 13. 12. 2016 bylo jednání znovu nařízeno, a to na den 31. 1. 2017. Došlo zde tedy k prodlevě v délce 4 roky a 2 měsíce, resp. 50 měsíců, v čemž lze spatřovat průtah cca 48-49 měsíců, když nařízené jednání ničeho nebránilo a nový termín mohl být stanoven v podstatě i obratem po zrušení původního termínu jednání. Z uvedeného je tak zřejmé, že v řízení došlo k průtahům v délce více než 60 měsíců, tj. doba průtahů tvoří cca 60 % celkové doby řízení.
22. Pokud jde o jednání žalobce, nelze konstatovat, že by k celkové délce řízení nějakým způsobem přispěl. K žádosti zástupce žalobce z důvodu kolize bylo sice zrušeno ústní jednání nařízené původně na den 6. 11. 2012, avšak při stanovení nového termínu jednání se soud dopustil shora uvedeného několikaletého průtahu, a nelze tak stanovit, zda a k jakému prodloužení řízení došlo z důvodu na straně žalobce.
23. Konečně pokud jde o význam předmětu řízení pro poškozeného, tento soud hodnotil jako snížený. Předně je nutno konstatovat, že předmětem posuzovaného řízení byl spor o zaplacení, a nejednalo se tedy o řízení s typově zvýšeným významem pro poškozeného, za která jsou judikaturou standardně považována řízení trestní, opatrovnická, ve věcech osobního stavu apod. V řízení sice šlo o zaplacení částky necelých 200 tis. Kč s příslušenstvím, které podstatně narostlo, a dále o vysoké náklady řízení, které se nakonec vyšplhaly přes 100 tis. Kč, žalobce však ani netvrdil, natož že by prokazoval, že takovéto částky pro něho byly nějak významné z hlediska jeho majetkových poměrů, fungování společnosti atd. O významu předmětu řízení pro žalobce, a to významu sníženém, naopak svědčí skutečnost, že se v době od 17. 10. 2012 do 13. 12. 2016, tj. po dobu více než 4 let, kdy se v řízení nic nedělo a objektivně docházelo k průtahům, o věc nijak nezajímal, nebyl ani nahlížet do spisu. Soud sice má v řízení postupovat tak, aby toto bylo

co nejdříve skončeno, i bez aktivity účastníků a pasivita nemůže být účastníkům v zásadě přičítána k tíži, avšak uvedený několikaletý absolutní nezájem žalobce o to, co a zda vůbec se v řízení děje, dle názoru soudu svědčí o tom, že předmět posuzovaného řízení pro žalobce žádný podstatnější význam neměl.

24. Na základě popsaných hledisek, která lze (zejména postup soudu v posuzovaném řízení) či nelze (zejména složitost řízení) přičítat státu, dospěl soud k závěru, že posuzovanou dobu řízení v délce 8 let a 3 měsíců nelze považovat za dobu přiměřenou, přestože řízení mělo pro žalobce zjevně nižší význam, a že tedy došlo k nesprávnému úřednímu postupu ve smyslu § 13 odst. 1 věty třetí OdpŠk. To ostatně nebylo mezi účastníky sporné.
25. Uvedený nesprávný úřední postup pak byl způsobilý vyvolat na straně žalobce nemajetkovou újmu, kdy vznik takové újmy představované stavem nejistoty, do níž byl poškozený v důsledku nepřiměřeně dlouze vedeného řízení uveden a v níž byl tak udržován, se předpokládá (viz např. usnesení NSČR sp. zn. 30 Cdo 3007/2010). Žádné skutečnosti, které by uvedenou domněnku měly vyvrátit, žalovaný v řízení neuvedl, naopak existenci nemajetkové újmy uznával a tuto (dle svého přesvědčení dostatečně) nahrazoval.
26. Soud pak má ve shodě se stanovisky účastníků za to, že za předmětnou nemajetkovou újmu je namíste poskytnout zadostiučinění v penězích, když pouhé konstatování porušení práva se s ohledem zejména na celkovou dobu řízení a trvání stavu nejistoty nejeví jako přiměřené a dostačující. Při stanovení výše tohoto zadostiučinění soud vyšel ze stanoviska občanskoprávního a obchodního kolegia NSČR sp. zn. Cpjn 206/2010. Dle názoru soudu již není možné při stanovení základní částky vyjít z částky na spodní hranici rozpětí uvedeného v odkazovaném stanovisku, když více než 8 let trvající řízení je již nutno označit za výrazně nepřiměřeně dlouhé, byť se ještě nejedná o délku extrémní, která by odůvodňovala užití základní částky při horní hranici judikaturou stanoveného rozpětí. Za přiměřenou tak soud považoval částku 16 000 Kč za rok řízení, resp. částku 1 333,33 Kč za 1 měsíc řízení, redukovanou na 1/2 za první dva roky trvání řízení. Takto stanovenou základní částku pak soud modifikoval dle jednotlivých kritérií upravených v § 31a odst. 3 OdpŠk, pro které lze základní částku zvýšit či snížit.
27. Z hlediska popsané složitosti věci soud snížil základní částku o 10 %. Výše popsaný postup soudu v posuzovaném řízení se primárně odrazil již v závěru o nepřiměřenosti délky posuzovaného řízení jako takového, kdy je pak poskytováno zadostiučinění za celou dobu trvání řízení, nikoliv jen za dobu, o kterou z důvodů přičitatelných státu došlo k prodloužení řízení. Popsaný postup soudu měl však na celkovou dobu řízení natolik negativní vliv, že je dle názoru soudu namíste z tohoto hlediska základní částku odškodnění dále navýšit, a to o 20 %. Z důvodu postupu žalobce a přispění k celkové délce řízení soud důvodu k modifikaci základní částky neshledal. Pokud pak jde o kritérium významu řízení, zohlednil soud shora popsaný snížený význam řízení pro žalobce snížením základní částky o 15 %.
28. Soud tedy uzavřel, že by základní částka odškodnění měla být snížena o 5 %. Na základě takového závěru pak soud považoval za důvodný požadavek na poskytnutí zadostiučinění ve výši 110 200 Kč, vypočtený následovně: 99 (měsíců řízení) x 1 333,33 Kč (za 1 měsíc řízení) – 12 x 1 333,33 Kč (modifikace na 1/2 za první dva roky řízení) = 115 999,71 Kč x 0,95 (snížení o 5 %). Jelikož žalobce na odškodnění nemajetkové újmy již obdržel 97 875 Kč, shledal soud jeho žalobu důvodnou do částky 12 325 Kč, do této částky jí vyhověl a ve zbylém požadavku na zaplacení částky 33 800 Kč ji jako nedůvodnou zamítl.
29. Pokud jde o požadované příslušenství, žalovaný se nezaplacením předmětné částky do dne splatnosti dostal do prodlení, a vznikla mu tak povinnost platit vedle jistiny též úroky z prodlení, a to ve výši stanovené nařízením vlády č. 351/2013 Sb. Žalovaný se dostal do prodlení uplynutím 6 měsíců od uplatnění nároku, kdy dle § 15 odst. 1 zákona přízná-li ústřední orgán náhradu

škody, je třeba nahradit škodu do šesti měsíců od uplatnění nároku. S ohledem na znění citovaného ustanovení stojí soudní judikatura na konstantním závěru, že stát se ocitá v prodlení s náhradou škody způsobené nesprávným úředním postupem či nezákonným rozhodnutím teprve marným uplynutím šestiměsíční lhůty určené k předběžnému projednání nároku, jež začíná běžet ode dne uplatnění nároku poškozeným u příslušného úřadu. Teprve ode dne následujícího po uplynutí této lhůty jej stíhá povinnost zaplatit úrok z prodlení, kdy uplatněním je okamžik doručení žádosti žalobce o náhradu škody (újmy) žalovanému. Žádost žalobce byla doručena žalovanému dne 17. 1. 2019 a lhůta 6 měsíců skončila dne 17. 7. 2019. Soud tak považoval žalobciv požadavek na zaplacení úroku z prodlení za důvodný až ode dne 18. 7. 2019, a od tohoto dne žalobci požadované právo na zaplacení úroku z prodlení jak z částky již zaplacené, tak z částky přiznané tímto rozsudkem, přiznal.

30. O nákladech řízení bylo rozhodnuto dle § 142 odst. 1 o. s. ř., když s ohledem na výsledek řízení, kdy žalobce dosáhl satisfakce uložením povinnosti žalovanému nahradit mu nemateriální újmu, lze na něho ve smyslu zásad úspěchu ve věci pohlížet obdobně, jako by byl plně úspěšný, byť mu nebylo přiznáno jím požadované plnění v plné výši (viz např. usnesení NSČR sp. zn. 30 Cdo 2707/2013). Žalobci, který byl v řízení právně zastoupen, přiznal soud náhradu nákladů řízení v celkové výši 14 342 Kč, která je tvořena
- zaplaceným soudním poplatkem dle položky č. 8a Sazebníku soudních poplatků ve výši 2 000 Kč,
 - 3x odměnou právního zástupce žalobce za tři úkony právní služby (převzetí zastoupení, sepis žaloby, sepis částečného zpětvzetí a rozšíření žaloby a vyjádření) dle § 7 bodu 5. advokátního tarifu v celkové výši 9 300 Kč (3x 3 100 Kč), když za tarifní hodnotu byla dle § 9 odst. 4 písm. a) advokátního tarifu vzata částka 50 000 Kč,
 - paušální náhradou hotových výdajů právního zástupce žalobce za tři úkony právní služby dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu v celkové výši 900 Kč (3x 300 Kč).
 - DPH ve výši 21 % z odměny a náhrady hotových výdajů právního zástupce ve výši 2 142 Kč.
31. Náklady na další provedené úkony právní služby (doplnění žaloby, rozdělení částečného zpětvzetí žaloby a změny žaloby a vyjádření k obraně žalovaného do dvou podání) soud nepovažoval za účelně vynaložené. Tyto úkony byly provedeny jednak za účelem odstranění nedostatků skutkových tvrzení a návrhů důkazů, kdy úplné vyličení skutkových okolností a označení důkazů k prokázání takových tvrzení je přitom povinností žalobce již při podání žaloby, jednak byly neúčelně činěny nadvakrát, kdy částečné zpětvzetí a změna žaloby a vyjádření k vyjádření žalovaného mohly být učiněny podáním jedním. Náhradu odměny za zastupování a paušální náhrady hotových výdajů právního zástupce za tyto úkony tak soud žalobci nepřiznal.
32. Stejně tak soud žalobci nepřiznal požadovanou náhradu odměny a náhradu hotových výdajů právního zástupce za úkon uplatnění nároku na náhradu újmy u žalovaného, když taková náhrada je výslovně vyloučena ustanovením § 31 odst. 4 OdpŠk.
33. Lhůta k plnění byla stanovena v souladu s § 160 odst. 1 částí věty za středníkem o. s. ř., když soudu je z jeho činnosti známo, že uvedená lhůta odpovídá technickoorganizačním podmínkám čerpání peněžních prostředků ze státního rozpočtu, jimiž se žalovaný jako organizační složka státu řídí.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat soudního výkonu rozhodnutí nebo provedení exekuce.

Praha 4. března 2020

Mgr. Martin Trepka v.r.
soudce